

Raadighed ved Køb af Papirer. Men der var da Fare for, at den derved fremkaldte Inflation førte til Spekulation i Stedet for til Højnelse af Prisniveauet.

Nedsættelse af Reparationsbetalingerne og det interallierede Gældsmellemværende ved et Moratorium som foreslaaet af Præsident Hoover medførte naturligvis en midlertidig Formindskelse af Forskellen mellem Betalingsbalancerne. Men det drejede sig dog kun om 400 Millioner Dollars, det vil sige en Femtedel af denne Forskel. Der tiltrængtes derfor yderligere lange Laan, men disse var under de nuværende Forhold afhængige af en Bedring i de politiske Forhold og en Regulering af Regeringernes Gældsmellemværender med Henblik paa en Lettelse af Gældsbyrderne. Hvis Tilliden ikke kunde genskabes paa denne Maade, maatte man gribe til Garantier for Laanene til Debitorstaterne; thi for enhver Pris maatte Tilliden genskabes. Krisen indtraf paa et Tidspunkt, hvor Menneskets og Naturens Ydeevne var saa stor som aldrig før; fandt man en Vej til at skaffe Balance mellem Produktion og Konsumtion, vilde Menneskeheden kunne gøre et større Skridt frem mod Velstand end nogensinde før.

Fra belgisk Side anbefalede man Franquis Forslag om et internationalt Kreditinstitut for Industrien.

Den danske Repræsentant i Udvalget, *Borberg*, udtalte sig for, at det finansielle Udvalg i større Grad skulde bidrage til at koordinere Bankverdenens Bestræbelser, og for at en Politik, som den, der var fulgt i Danmark og flere andre Lande ved Udførelse af offentlige Arbejder for at afhjælpe paa Arbejdsløsheden og skabe Efterspørgsel efter Materialer, skulde tages op andetsteds, og for at de Lande, der havde rigelige Penge midler, skulde vise Forstaaelse herfor, ogsaa naar de offentlige Arbejder foretoges i Udlandet, under Forudsætning af, at disse i sig selv var sunde.

Flandin erklærede i et Svar til Sir Arthur Salter, at han var i Uoverensstemmelse med ham paa næsten alle Punkter. Hvis Verden var ledet af Fornuft, kunde man følge de Veje, han havde antydnet, men de psykologiske Faktorer vilde bringe enhver Foranstaltning, baseret paa disse Principper, til at falde. Hvad særlig Reparationerne og Guldfordelingen angik, kunde intet foretages uden de Forenede Staters Medvirken. Kun med Hensyn til Spørgsmaalet om en udvidet Anvendelse af det finansielle Udvalg var han enig.

Forsamlingens Beslutninger vedrørende de finansielle og økonomiske Spørgsmaal findes gengivet nedenfor i Bilag 3 Sp. 5631—38.

Konvention om Hvalfangst.

I Medfør af den af Folkeforbundsforsamlingen den 23. September 1927 truffene Beslutning var det blevet paalagt Forbundets økonomiske Komité at foretage en Undersøgelse i Samarbejde særlig med det internationale Havundersørgelsesraad af Spørgsmaalet om international Beskyttelse af Havets Dyreverden. Komitéen var af den Opfattelse, at saadanne internationale Foranstaltninger fortrinsvis kunde og burde træffes med Hensyn til Hvalfangsten. Paa Grundlag af et af en Kommission af Sagskyndige affattet Forslag udarbejdede den

økonomiske Komité et Udkast til en Konvention, som, efter at det havde været til Behandling i Folkeforbundsraadet, tilstilledes Regeringerne til Udtalelse tilligemed en af Kanadas Repræsentant i Raadet foreslaaet ændret Affattelse af et enkelt Punkt i Udkastet.

Efter at have gennemgaaet de fra de forskellige Regeringer indløbne Svar, udtalte den økonomiske Komité sig til Gunst for Tilvejebringelsen af en Konvention angaaende Hvalfangst. Komitéen nedsatte en Underkomité af Eksperter og Jurister, der